

mensen**kinderen**
♥ voor mensen in nood

Zomerkamp 2018

Zomerkamp 2018

In de zomer van 2018 hebben 2.770 kinderen, tieners, kinderen van gevangenen, gehandicapte kinderen in Albanië, Armenië en Moldavië intens genoten van een prachtig zomerkamp. Uw geweldige bijdrage heeft het mogelijk gemaakt dat kinderen uit weeshuizen, kinderen uit straatarme gezinnen en gehandicapte kinderen kunnen terugkijken op een fantastische tijd.

De kinderen hebben gezwommen, zijn op excursie geweest, hebben voetbal gespeeld, geknutseld en ontzettend veel plezier gemaakt. Bovendien hebben ze tijdens de zomerkampen verhalen uit de Bijbel gehoord, nieuwe liedjes geleerd, naar theater en toneel gekeken en heerlijk gezond eten gehad. Kortom: het was voor al deze kinderen en gehandicapten een vakantie om nooit te vergeten!

Verschillende kinderen en gehandicapte hoorden tijdens het zomerkamp voor het eerst de boodschap van de Bijbel, dat er een God is, die van ieder mens houdt en in wiens ogen elk mens kostbaar en waardevol is.

Namens alle 'vakantiekampgangers' zeggen wij u heel hartelijk dank. U heeft hen een geweldige tijd bezorgd!

In dit verslag geven we u met foto's en verhalen een indruk van wat de kinderen zoal hebben gedaan.

In Albanië gingen 56 kinderen die opgroeien in een gezin waarvan één of meerdere gezinsleden in de gevangenis zitten op zomerkamp. Deze gezinnen en vooral deze kinderen hebben het zwaar. Wanneer vader of moeder in de gevangenis zit betekent dat in veel gevallen dat het gezin minder inkomsten heeft en al snel tot grote armoede vervalt. Hulp en bijstand van de overheid is er nauwelijks. Daar komt nog bij dat kinderen uit deze gezinnen vaak met de nek worden aangekeken omdat vader of moeder in de gevangenis zit.

Juist voor deze groep kinderen was het fantastisch om de eigen omgeving even te kunnen ontvluchten en op adem te kunnen komen in het vakantiecamp in Erseke (Zuid-Albanië). Het was voor deze kinderen een gelukkige tijd. Hieronder geven we u een indruk van een gemiddelde dag van het zomerkamp.

Elke morgen werd er begonnen met een gesprek in kleine groepjes n.a.v. een Bijbelverhaal.

Na het gesprek kwamen de kinderen samen in een grote zaal om te zingen en te bidden.

De kinderen deden overdag allerlei activiteiten: zwemmen, klimmen, kano varen, voetballen, etc.

De kinderen maakten mooie kaarten, die naar hun vader of moeder in de gevangenis werd gestuurd en daarna was er heerlijk eten.

Het verhaal van Alfosina Sanxhaku

Alfosina is 12 jaar en woont alleen met haar moeder. Eén van haar twee broers zit in de gevangenis en de andere broer is verslaafd aan drugs. Haar moeder lijdt al 4 jaar aan bloedvloeingen. De oudere zuster van Alfosina heeft zelfmoord gepleegd en haar vader, die blind was, is nog niet zo lang geleden overleden. De moeder van Alfosina kwam hierdoor in een zware depressie en werd zelfs psychotisch. Verschillende keren moest ze opgenomen worden in het ziekenhuis. Alfosina moest dan 'moeder' zijn en voor het huis zorgen en zelf eten koken.

Alfosina is een slim en vriendelijk meisje. Maar door de situatie waar ze uit komt, kon ze op de eerste dag van het kamp moeilijk integreren in de groep. Op de een of andere manier had ze geen hoop. De kinderen en de leiding van het kamp deden er alles aan om haar bij alle activiteiten te betrekken en haar een plezierige tijd te geven.

Het thema van het zomerkamp was 'Verheug je altijd in God'. Dit was heel betekenisvol voor Alfosina. Aan het eind van de kampweek schreef ze in een brief:

"ik heb heel erg van het zomerkamp genoten. Het was voor mij een paradijs vol vreugde. Ik heb heel erg genoten van de gebeden, de liederen en de Bijbelverhalen. Ik ben zo gelukkig dat ik naar dit zomerkamp mocht. Ik hoop dat ik volgend jaar ook weer mee mag doen."

Artak Barseghyan (35 jaar), senior groeps-leider zomerkamp Armenië

Meester Artak was als vrijwilliger betrokken bij een aantal zomerkampen in Armenië. Hij was de senior groepsleider.

“Zoals vorig jaar waren de verwachtingen ook voor dit jaar weer erg groot. De reacties van de kinderen overtuigden me van dit feit. Ik, Artak Barseghyan, beschouw mijn rol als senior groepsleider als erg bindend. In mijn vorige jaren heb ik steeds met kinderen uit welvarende gezinnen gewerkt en dat ging allemaal vrij gemakkelijk. Maar tijdens de laatste twee jaren begreep ik pas wat het is om met kinderen uit arme gezinnen, die zelfs de basisvoorzieningen niet hebben, samen te werken. Eigenlijk is het moeilijk om sommige din-

gen te beschrijven. Het zijn de simpelste voorzieningen die in het leven van deze kinderen ontbreken. Dit soort leven is eigenlijk niet voor te stellen. Er waren kinderen bij die niet wisten wat een kraan was, omdat ze altijd een gebrek aan watervoorzieningen hebben gehad. Veel kinderen werden blij bij het zien van fruit, omdat ze het alleen in de boeken hadden gezien.

Dit jaar hebben we excursies en schilderlessen gehouden. De lessen werden op mooie en culturele plekken in de provincie Lori gehouden. We hebben het nodige materiaal aan de kinderen gegeven en hebben in de natuur de tekenlessen gehouden. Eenmaal op kamp hebben ze hun werk afgemaakt. De beste tekeningen werden uitgekozen om tijdens de expositie tentoon te stellen.

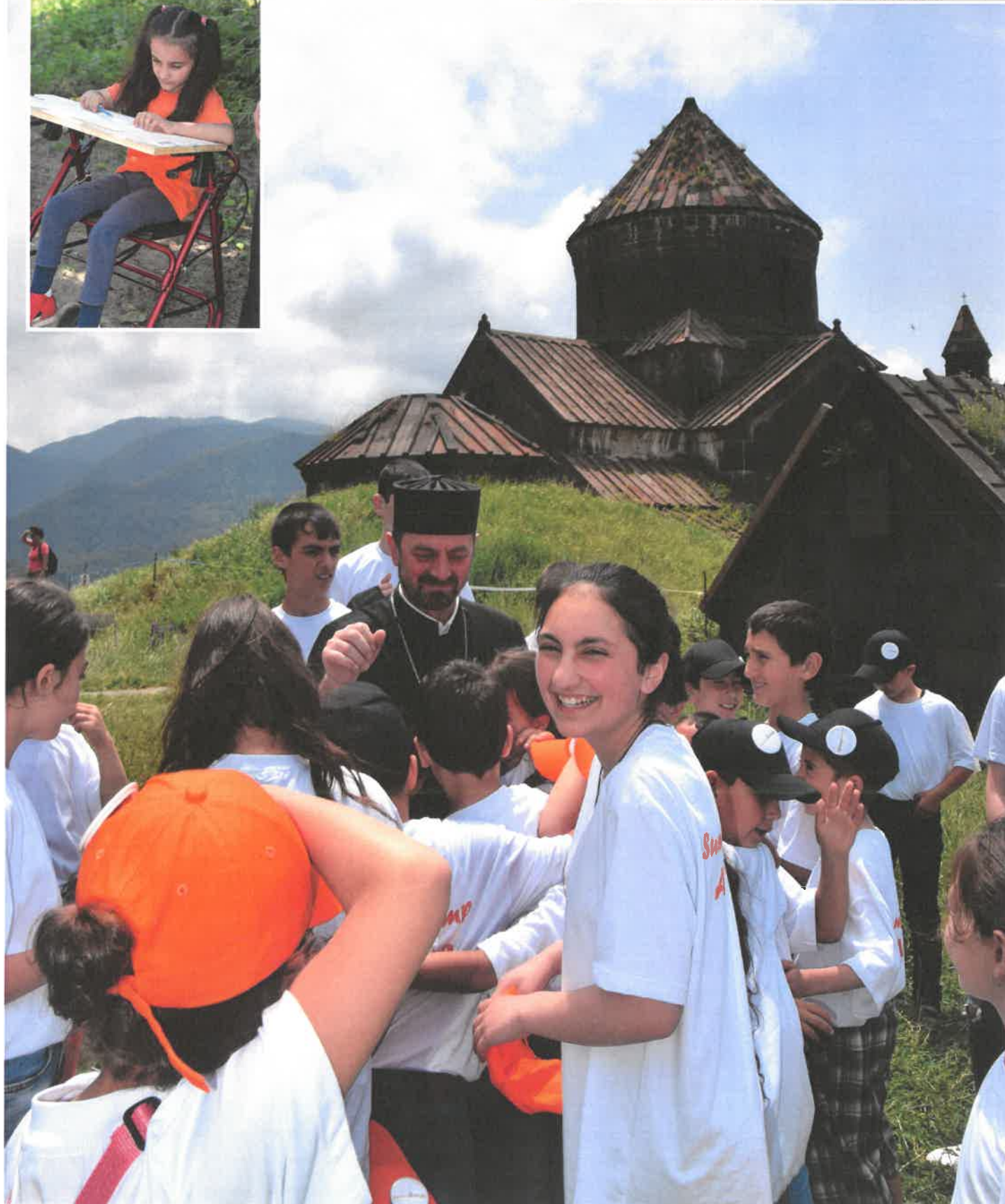

Er waren ook lessen pottenbakken en aardewerk maken. De kinderen vonden dat erg leuk. Elk kind deed vol interesse en vreugde mee aan deze lessen. Aardewerk lessen spelen een rol bij het ontwikkelen van de creativiteit, motoriek en geduld van het kind. Het kind wordt er veel rustiger en geduldiger door. Tijdens deze lessen hielpen de kinderen elkaar, gaven elkaar bemoedigende woorden en lieten op het einde het resultaat aan elkaar zien.

Ik voel me echt gelukkig dat ik in deze drie maanden de kans kreeg om elke dag met deze kinderen op te staan, met ze te praten en te luisteren en er bewust van te zijn dat iedereen het recht heeft om gelukkig te zijn, dat de zon ook voor hen schijnt. Elke dag had zijn eigen bijzonderheden, moeilijkheden en verwachtingen. In elke groep kwam je andere ogen tegen, die tijdens het afscheid hun gevoelens weerkaatsten. Ik hoop dat niemand in deze wereld zich buitengesloten voelt.

Ik ben dankbaar voor de dagen die ik hier heb kunnen spenderen, genieten en beleven met kinderen waarvan ik zelf veel heb geleerd. Ik wil mijn dank aan mijn team betuigen voor hun liefdevolle en zorgzame benadering. Ze gaven alles om dit allemaal te realiseren. Ik wil de stichting Mensenkinderen bedanken dat ze zoveel goeds doen voor de mensheid en de kinderen. Ik ben oneindig dankbaar en hoop dat dankzij uw steun volgend jaar veel meer kinderen aan dit project mee kunnen doen."

Ook in Moldavië waren kinderen dolblij dat ze mee mochten doen met het zomerkamp. De foto's spreken boekdelen.

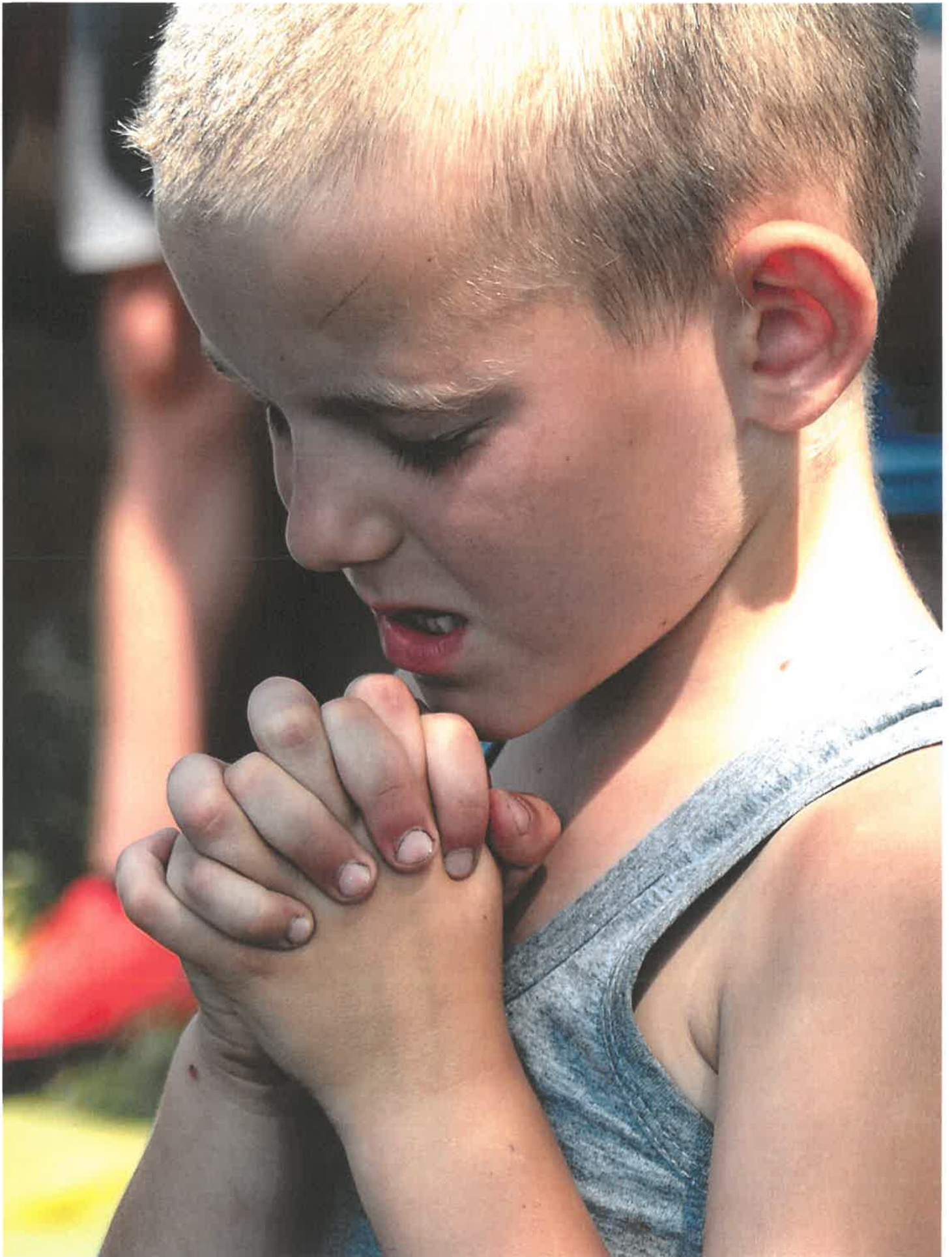
Het eten was elke keer weer een groot feest. Sommige kinderen krijgen thuis maar één keer per dag te eten.

Het springkasteel was een fantastische attractie voor de kinderen, evenals het spelen met ballonnen.

Dankbaar voor de onvergetelijke vakantie...